Básně - autor neznámý

Ale, ale

Ale, ale..
zase v sále
sebestředné pýchy
odpouštíš si hříchy.

Pro mě za mě
ve svém chrámě
uctívej se.
Nedívej se.

Neuvidíš nebe,
neuvidíš Boha.
Spatříš pouze sebe.
.....Ouha

Díky, Bože

Díky, Bože, za tu krásu,
co jsi stvořil na Zemi.
Dík za vůni, hebkost květu,
který dal jsi poznat mi.

Díky, Bože, za tu krásu,
kterou mohu obdivovat.
Dík za těch pár chvilek času,
kdy mohu mít rád
.....milovat.

Jsme tu pro Boha a pro Vás! Nebojte se nás navštívit.

Římskokatolická farnost děkanství Polička
náměstí Bohuslava Martinů 1, 572 01 Polička
www.farnostpolicka.cz farar@farnostpolicka.cz
Kancelář: +420 461 725 172 Kněz: +420 608 719 872
IČO: 49324675 č. ú.: 1282832319/0800

Farní posel vychází pro vnitřní potřebu farnosti Polička 11x v roce.
Náklady na výtisk jsou necelých 10 Kč.
Další číslo vyjde 6. října 2019, uzávěrka je 29. září 2019.
Příspěvky zasílejte na: posel@farnostpolicka.cz
Fotografie v tomto čísle: Stanislav Urban, Jiří Coufal,
archiv Mirka Andrleho, Eva Vymětalová
Korektury: Marie Hamanová
Za obsah odpovídá: P. Tomáš Enderle

Římskokatolická farnost děkanství Polička

FARNÍ POSEL

ZÁŘÍ 2019

Oprava střechy kostela sv. Vavřince v Květné

Velké díky všem,

kdo se o ni zasloužili,

zvláště

Ing. Škvařilovi a Ing. Urbanovi

9 ZPRÁV,

které by Vám neměly uniknout

1.-3. července... se paní Anna Navrátilová účastnila kurzu pro katechety naší diecéze, který probíhal v Králíkách.

1.-5. července... otec Tomáš dával exercicie mládeži plzeňské diecéze v klášteře Teplá. Byly to jeho první exercicie. Teď už chápete, proč jste se první červencový týden nemohli na faru dozvonit.

8. července... proběhlo na městském úřadě jednání ohledně odkupu malého množství farních pozemků městem za účelem postavení nové cyklostezky.

Třetí týden v červenci... proběhly jak chaloupky mladších dětí v Nových Hradech, tak puťák těch starších dětí, které měly základní stan v Novém Městě nad Metují. Ani jednu skupinu nenapadlo napsat report do Farního posla, šéfredaktor to neurgoval. Proč? Protože žádného šéfredaktora nemáme. Ale můžeš to být právě ty, stačí se přihlásit! Ale beze srandy, velké díky patří všem, kdo se na obtížné organizaci chaloupek podíleli. Pán Bůh zaplať!

21.-28. července… okupovali poličskou faru ministranti z Telnice a okolí. I když jich bylo přes třicet, na faru se vešli a ocenili jak prostředí, tak přijetí i vybavení fary. Jediná věc, která jim tro-

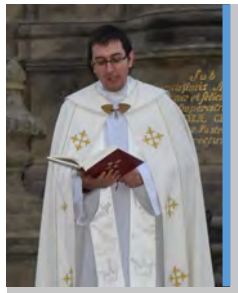

Slovo kněze

na úvod

Drazí farníci a čtenáři,

k prvnímu září to jsou dva roky, co se známe. Jistěže se neznáme zdaleka tak dobře, jak bych doufal, zvláště s těmi z Vás, se kterými si vyměňujeme pouze pozdrav a pohled od oltáře, ale jako základ to docela stačí.

Už vím, že je v Poličce řada zbožných, schopných a obětavých lidí. To, že každý z nás ještě potřebuje růst do podoby Kristovy, jsem už věděl předtím.

A vy zase, jak doufám, víte, že za mnou můžete s čímkoli přijít. A taky snad tušíte, že můj občas chybějící úsměv nebo náročnější slovo není projevem nelásky. Vždyť i Kristus vyvažoval povzbuzování varováními a výtkami.

Kéž bychom se i nadále lépe poznávali a kéž by naše vzájemná láska rostla.

Všem Vám vyprošuji milost Boží.

P. Tomáš Enderle

AMDG, na slavnost sv. Bartoloměje

L. P. 2019

chu zkomplikovala život, byla poličská voda.

28. července… jste měli rozhodně na nějaký čas poslední příležitost zastihnout otce Mílu Brhela při nedělních bohoslužbách. Další týden už nastupoval na své nové působiště v Červeném Kostelci. Díky všem, kdo mu pomáhali se stěhováním. Odpoledne se pak mnozí farníci sešli na speciální farárně, na které otec Míla vyprávěl o svých studiích, takže jsme si užili jak buchet, tak legrace.

28.-29. července… vyrážela skupina asi 30 poutníků z Poličky směr Bystré a eventuálně Jaroměřice. Report z jejich poutě za umělce si můžete přečíst na kulturaslova.cz

21. srpna… proběhlo na Pardubickém kraji jednání o mimořádné dotační podpoře opravy svatomichaelských varhan. Žádost o dotaci v první půli roku nebyla úspěšná, ale poté, co si pan vicehejtman Línek vyslechl srdcervoucí příběh o jejich mnohaleté opravě bez šance na zdárné dokončení bez podpory kraje, uznal potřebu tohoto projektu. Tak snad varhanám ze hřbitovního kostela svítá na lepší časy.

25. srpna… byla po letech zase jednou v Poličce nedělní večerní mše svatá. O půl jedenácté byl totiž v kostele sv. Michaela koncert Pěveckého sdružení moravských učitelů. Za případné vzniklé komplikace se omlouváme.

Liturgie.cz

internetový tip

Ať už se chystáte na svatbu, křest dítěte nebo pohřeb milovaného, web litrugie.cz je na internetu dobré místo, kde se můžete připravit. Tento web nabízí více, než se na první pohled zdá. Chcete si přečíst čtení z nedělní mše svaté? Najdete je tam. Potřebujete znění písně z Kancionálu a nechce se vám pro něj? Najdete to tam. Chcete vědět, jaké druhy kostelů existují, co je ambon nebo jaký je význam kostelních dveří? Však už to asi chápete.

Kromě tohoto základního servisu jsou na tento web napojeny další projekty, které stojí za pozornost. Jedná se například o sérii videí *120 vteřin o liturgii*, ve kterých se za dvě minuty dozvíme to nejpodstatnější o naprosté většině částí mše svaté, a může nám to tak pomoci ji lépe prožívat. Kromě toho tam nalezneme videa pro ministranty i záznamy z přednášek z Letní i Zimní školy liturgiky.

V rámci webu také najdete všechny důležité církevní dokumenty, které se liturgie týkají.

A to nejlepší nakonec. Součástí portálu liturgie.cz je také aplikace pro chytré telefony nazvaná *Český liturgický překlad*. Z názvu lze docela dobře vyvodit, o co se jedná. Poprvé mají čeští katolíci k dispozici překlad celé Bible, který odpovídá textům, které se čtou při mši svaté. Tento překlad ještě tiskem nevyšel (pouze některé jeho části), takže je to prakticky jediný způsob, jak se k němu v současné době dostat.

Když už máme takto dostupnou příležitost připravovat se na slavení svátostí, byla by velká škoda ji nevyužít.

Tomáš Enderle

Člověk by se měl třást, i svět by se měl otřásat,
celé nebe je hluboce pohnuto,
když se Syn Boží objevuje na oltáři v rukou kněze.

svatý František z Assisi

Charita AC dílny

Kukátko do Charity

Dnes v Kukátku do Charity zahlédneme v pravdě vlajkovou loď naší církevní neziskovky, a to všeobecně známé, společensky atraktivní a celkem populární AC dílny. Po Charitní ošetřovatelské službě (CHOS), Charitní pečovatelské službě (CHPS), Občanské poradně (OP), Nízkoprahovém denním centru (NDC) a Denním stacionáři (DS) vám představíme sociálně terapeutické dílny poskytující služby lidem s lehkým až středním mentálním postižením.

Ve všeobecnou známost vstoupily v roce 2007, kdy se ze zákonných důvodů odštěpily od původního Denního stacionáře. Společenskou atraktivitu získaly svými výrobky prodávanými ve Fimfáru, na internetu a různých jarmarcích. O popularitu se starají sami klienti svou nepřehlédnutelnou osobitostí a radostným přístupem k životu. AC dílny se jako most klenou nad světem lidí zdravých a handicapovaných a nenásilně je propojují. Pracovníci a klienti, k nimž se podle svých možností statečně připojují i ti z Denního stacionáře, stojí za řadou pěkných charitních akcí pořádaných pro veřejnost. V jejich režii vznikají karnevaly, vánoční a velikonoční výstavy, charitní běh, některé programy Času pro neobyčejné zážitky či dramatická taneční vystoupení. Jsou tvořivé, dynamické, nápadité a společensky velice otevřené.

Těžištěm činnosti tohoto střediska je však především pracovní rehabilitace. Při ní se klienti učí pracovnímu režimu, získávají potřebné návyky a rozvíjejí schopnosti, s nimiž mohou uspět na chráněném i otevřeném trhu práce, byť třeba jen na zkrácený úvazek či na dohodu o provedení práce. I to je velký úspěch. Ti, kteří na zaměstnání nedosáhnou, prací v dílnách smysluplně naplňují čas a podílejí se na vytváření produktů, které jsou užitečné a přinášejí lidem radost. Ti z vás, kdo ještě neznáte originální výrobky z dřevodílny, keramiky, výtvarky a tvořivé dílny, podívejte se na naše webové stránky: https://policka.charita.cz/jak-pomahame/obchod-fimfarum/galerie-vyrobku-ac-dilen/, navštivte charitní obchod Fimfárum nebo letošní adventní výstavu S vůní vanilky (29. 11. 2019 v Charitním domě I.). Všude tam se s těmito jedinečnými výtvory setkáte.

Klienty se mohou stát dospělí lidé s lehkým až středním mentálním postižením. Podmínkou k zařazení do dílen je, aby byli schopni fungovat v malém kolektivu s minimem individuální péče, aby měli zachovánu určitou míru pracovního potenciálu. V současnosti se o týdenní kapacitu 24 míst dělí 29 osob, ze dvou třetin jsou to muži. Protože se jedná o službu sociální prevence, je pro uživatele poskytována zdarma. Klienti hradí stravu, pitný režim, případně svoz a náklady související s účastí na akcích (vstupné, doprava atp.).

Mimořádné akce, ať sportovní, kulturní, společenské nebo vzdělávací, jsou nezbytnou doplňkovou náplní AC dílen. Klientům vnáší do pravidelného pracovního rytmu změnu a prvek mimořádnosti, který mají tak rádi. Není bez zajímavosti, že tato skupina lidí žije celkem pestrým společenským životem. Vytvářejí mezi sebou přátelství i blízké vztahy. Mají spoustu známých ve městě i širokém okolí. Ne vždy jsou to vztahy oboustranně vyvážené. Zde se snažíme našim klientům pomáhat, aby se nestali objektem manipulace nebo dokonce zneužití.

Podrobné informace o službě získáte na charitním webu www.policka.charita.cz nebo od vedoucí AC dílen Jaroslavy Trmačové (tel. 731 598 815, e-mail: jaroslava.trmacova@pol.hk.caritas.cz) nebo od sociální pracovnice Mileny Nedělové (tel. 739 003 340, e-mail: milena.nedelova@pol.hk.caritas.cz).

Štěpánka Dvořáková

Naučil jsem se nikoho neodsuzovat.

rozhovor s Martinem Dvořákem, novým ředitelem poličské Charity

Tak se nám představte třeba tím, že nám něco povíte o své dosavadní kariéře v sociálních službách.

Do Domova na zámku v Bystrém jsem nastoupil jako pomocný vychovatel. Prováděli jsme aktivizaci klientů s mentálním postižením. Musel jsem si doplnit vzdělání, protože jsem byl vyučený strojař. Poté jsem přijal nabídku na vedoucího služby „Domov pro osoby se zdravotním postižením“, takže jsem měl na starosti asi padesát pracovníků, kteří se starali o klienty. Organizoval jsem jim služby, vzdělávání a určoval pracovní zařazení.

Jakožto ředitel Charity budete muset umět pochválit práci svých podřízených a občas i svoji. Proto mi povězte, co se Vám za těch 26 let práce v Bystrém na zámku povedlo, na co můžete být hrdý.

(delší mlčení) Myslím si, že se nám povedlo dostat klienty víc ven, aby nebyli celý den zavření vevnitř. Začali jsme chodit do města a na hřiště, vzali jsme kolo a vyrazili na výlet, třeba i na dva dny. Za tu dobu se nám z těch 120 lidí povedlo asi 20 přesunout do města, kde jsou schopni samostatného života s minimální podporou. A taky mne těšilo, když jsem třeba s agresivním člověkem dokázal navázat takový kontakt a pocit důvěry, že jsem s ním na svých službách neměl žádný problém.

A co pro Vás bylo na Vašem šéfování nejnáročnější?

Jednak pro mne bylo náročné hodnocení pracovníků a jednak mi zabíral hodně času rozpis služeb, které se kvůli nemocem a nepředvídatelným událostem musely téměř každý den měnit.

A jak se to řeší, když Vám na poslední chvíli někdo vypadne?

Nejdřív jsem se zeptal dalšího pracovníka ve službě, zda to půldne zvládne sám, a když ne, pak jsem musel obvolávat ty, kteří měli zrovna volno. Není to moc příjemné někomu volat v šest hodin ráno, aby přišel do práce, takže to nezřídka končilo tak, že jsem se musel do pracovního převléci sám.

A co jste se v této své službě naučil?

Občas slyším názory, proč rodiče takového šikovného kluka dali do takového zařízení, ale naučil jsem se nikoho neodsuzovat, protože jsem v té rodině nežil, neznám všechny důvody. Třeba si ho vezmou zpátky, až jim odrostou ostatní děti, těch proměnných je v rodině strašně moc.

Co Vás nyní jako ředitele Charity čeká nejdříve?

Nejdřív se potřebuji seznámit s pracovníky, v první řadě s těmi vedoucími. A také se službami. A pak už nás v říjnu čeká sestavování rozpočtů na příští rok. Nechci dělat nějaké zběsilé kroky k rozvoji Charity. Nejdřív bych chtěl stabilizovat stávající služby a až pak je případně rozvíjet.

Co se podle Vás minulému vedení Charity povedlo?

Zatím je na hodnocení brzy, ale je určitě dobré nastavení lidí, kteří chtějí něco dělat. Má předchůdkyně jim dala prostor, aby byli tvůrčí, aby přinášeli nápady, a nesvazovala jim ruce. Myslím si, že všichni jsou nastaveni stejným směrem, že chtějí pomáhat potřebným. Jsem taky moc rád za ty vedoucí pracovníky, kteří zde jsou, a chápu je jako odborníky na dané služby.

Pomáhá Vám ve Vaší službě nějakým způsobem to, že jste křesťan?

Jistě. Už jen tím, že máme příklady chování v Písmu, teď nedávno jsme četli o milosrdném Samaritánovi. A pak i vědomí toho, že je třeba dávat almužnu. Ne třeba zrovna tím, že hodím tisícovku do kasičky, ale že využiji některou ze svých schopností k tomu, abych druhému pomohl.

Máte šest dětí. Netrápí Vás dilema mezi nároky práce a nároky otcovství?

Určitě je to pro mne napětí, ale zásadní pro mne je, že i kvůli tomu, že mám časově náročnější práci, může být manželka s dětmi doma. Je nesmírně důležité, že dělá zázemí rodině a vypadá to, že to ještě stále „ dělá ráda“.

Potíže Vaší nové role se určitě časem ukáží. Ale jistě má i nějaké výhody, už jste si nějakých všiml?

Jsem zvědav, co mi práce dá na duchovní rovině, protože nejsem zvyklý na to, že by před poradou bylo duchovní slovo kněze, nebo na to, že bych se mohl s některými kolegy v práci třeba i pomodlit za zdar nějakého projektu. Je to také samozřejmě výzva, protože jsem introvert.

Za odpovědi a čas poděkoval E.T.

Svatý Václav

světec měsíce září

O tomto světci bylo, je a bude jistě ještě napsáno a řečeno mnoho. Proto bych rád stručně zmínil jenom dvě zajímavosti o jeho narození a skonu. Podle pověstí se měl svatý Václav narodit ve Stochově v roce 903. Pověst dále uvádí, že jeho babička svatá Ludmila měla na návsi zasadit strom, který zde stojí dodnes jako Svatováclavský dub. Pod ním stojí pískovcová socha sv. Václava s praporcem a štítem. Také název Stochov, alespoň podle kroniky, vznikl podle sta chův, které pečovaly o svatého Václava.

Letos si připomínáme podle staré tradice, že před 1090 lety v roce 929 byl 28. září ve Staré Boleslavi zavražděn svatý Václav rukou svého bratra a jeho společníků. K události mělo dojít u nezachovaného kostelíka svatých Kosmy a Damiána, který připomíná krypta stejného zasvěcení pod dnešním kostelem sv. Václava. Legendy uvádějí datum zavraždění Václava v pondělí 28. září. Rok neuvádějí, ale v úvahu připadají roky 929 a 935, kdy v kalendáři připadá na tento den pondělí. Kvůli nedostatku pramenů není možné otázku data úmrtí definitivně rozřešit. Výrazně častěji se uvádí rok 935, ke kterému jako pravděpodobnějšímu došla řada historiků poměrně složitými rozbory a porovnáním dostupných pramenů. Dříve (asi do 60. let 20. století) se většinou uváděl rok 929. Ten se také vyskytuje v některých legendách, které však byly sepsány až o mnoho desetiletí později, kdy mohl být rok zpětně odvozen z kalendáře.

Pozn.: Město Stochov leží mezi Kladnem a Novým Strašecím, nedaleko obce Lány – zde se nachází prezidentské letní sídlo.

Mirek Andrle

Pro chytré hlavy

Kaple sv. Anny původně stála proti restauraci U Mrštíků na rohu Husovy a Revoluční ulice.
Otázka: V první polovině minulého století se v Poličce nacházela kaple zasvěcená sv. Václavovi. Kde se tato kaple nacházela?

Z historie a pověstí

Na den sv. Václava roku 1914 se v kostele sv. Jakuba v Poličce poprvé rozezněly nové varhany, postavené místním mistrem Karlem Čápkem. Varhany obsahovaly 31 znějících rejstříků rozdělených na tři manuály s téměř třemi tisíci píšťal.

Otevření hrobky

(Jitřenka 48, 1929 str. 295 - J. A. Cupal)

Ve dnech 16. – 18. září t. r. byla otevřena hrobka v kostele sv. Jakuba, která dle sdělení pamětníků naposled byla veřejnosti přístupna r. 1864, jest 9 m dlouhá, 5 m široká a 2,8 m vysoká. Vystavěna jest z cihel neomítnutých, klenutá, bez okras a s vnějškem jest spojena dvěma kanálovými vzdušníky. Původně byla vystavěna roku 1734 nákladem 166 zl. 9 kr. Vedlo do ní 24 kamenných stupňů a zaklopena byla silnými dveřmi. Nepatrný oltář byl celá její okrasa. Patrno z toho, že původní hrobka z let 1855 - 1865, kdy byl vystavěn nynější chrám sv. Jakuba na místě shořelého kostela ze XIII. stol. 1845, byla zmenšena, vchod do ní značně zkrácen a oltář odstraněn. V hrobce se nachází 25 rakví, z nichž 4 jsou dětské. Jsou vesměs hladké, světlými barvami natřené a pestře pomalované na způsob starodávných truhel a almar. Čela jejich téměř kolmá a opatřena malovanými hierogramy Christus nebo Maria.

Mrtvoly jsou tak seschlé, že vypadají jako mumie. V hrobce mimo jiné odpočívá děkan Karel Leopold Nepauer 1721 – 1762, rodák poličský, jenž při průvodu k sv. Michaelu jedovatou vichřicí byl ovanut a slepcem se stal až do smrti; kaplan Václav Lukšíček + 1771, měšťan a malíř František Felix + 1741; vdova Tichého, manželka konšela, radního, narozena r. 1714 a zemřela 23. máje 1753. Jen tolik bylo lze zjistiti.

Před 210 lety 4. září 1809 se narodil v Kamenici u Dobrušky **Josef Smola**, lékař, purkmistr města Poličky, první starosta Místní osady uvnitř hradeb, velký vlastenec, zasloužil se o oživení národního, hospodářského a společenského života v Poličce. Měl velikou zásluhu o obnovu požárem zničeného kostela sv. Jakuba. Zemřel v Poličce 17. srpna 1867.

Před sto lety 29. září 1919 se v Hlinsku narodil **P. Bohumír Velebný**. Po studiu na Rašínově státním československém gymnáziu byl přijat do Biskupského semináře v Hradci Králové a 17. června 1945 byl vysvěcen na kněze. Nejprve působil jako kaplan v Poličce. Od roku 1948 byl administrátorem v Zahrádce a Kalištích. 1. září 1953 byl přeložen do Dolního Lánova na Trutnovsku. Do Potštejna nastoupil 1. října 1969 a zároveň byl ustanoven excurrendo administrátorem v Sopotnici. Koncem roku 2002 odešel na trvalý odpočinek a přestěhoval se do Charitního domova pro kněze ve Staré Boleslavi. Na věčnost odešel 19. ledna 2004.

Připravil Mirek Andrle.

Poklad v kostelní kryptě

(Poličské pověsti, Jaroslav Vorlíček)

V roce 1734 zadala poličská obec a fara pořízení nové hrobky – krypty pod lodí jakubského kostela. Byl to tehdy, jak píše kronikář, „zlatý věk“ města, které se vzmohlo po útrapách a škodách ve válce třicetileté.

Na zahájení práce s budováním krypty vykopal děkan (*Karel Leopold Nepauer*) na kolečko hlíny a odvezl ji před kostel. Pak už dělníci pokračovali v práci. Jednoho dne odpoledne narazili ve výkopu špičáky na cosi tvrdého. - „Jsou to zase kameny, měli bychom dnes práce nechat a dát se do díla ráno“, uvažovali dělníci. Dva kopáči však přece zabořili nosáky do místa, kde se narazilo na odpor. Tvrdě zazněl náraz krompáčů a ozval se zvuk jakoby kovu. Lopatami odhodili několik koleček hlíny a kamení a objevila se jakási kovová slitina ve velké hroudě. Vtom zazněl ve zvonici zvon. Byl pátek, třetí hodina odpolední. Dělníci nechali na chvíli práce a v tichosti se krátce pomodlili. Pak nastalo prohlížení nálezu a úvahy o objevu. Přivolaný děkan prohlížel nález a uvažoval, odkud by se vzal. Stmívalo se a práce byla toho dne skončena.

Se zájmem se dali kopáči ráno do práce, až se uvolnil kus neforemného kovu. Byla to slitina mědi a cínu. Pracně vyvalovali dělníci nález do lodi chrámové. Kovu bylo na dva vídeňské centy.

Kopalo se dál, práce pokračovala, uplynul týden. Byl opět pátek a zvon oznamoval památku smrti Páně. Kopáči podle zvyku vzpomněli tichým otčenášem toho a dali se znovu do práce. Jen uhodili špičáky, ozval se ve výkopu při nárazu kovový zvuk. Několikrát kopli naslouchajíce, v hlíně byl jistě zase kov. Spěšně, plni zvědavosti, kopali a odváželi před kostel hlínu s kamením. Po chvíli narazili na plotnu kovu, omšelého, zprohýbaného. Vykopaný kus vytáhli, zhruba očistili a vrypem zkoumali. Děkan přispěchal a bedlivě prohlížel a obracel desku. Bylo to zřejmě stříbro nebo jeho slitina o hmotnosti asi dvou vídeňských liber. Plotna byla očištěna a na jedné straně se objevil málo čitelný latinsky vyrytý nápis, z něhož se dalo vyčíst: Domino nostro, nějaká nezřetelná písmena a uvození letopočtu A.D... Kněz měl velké potěšení z nálezu, po jehož prubě se pak soudilo na dobré stříbro. Nápis považoval děkan za pokyn, aby kov a jeho hodnota se obrátila na opatření nového zvonu. Nález se brzy po městě rozhlásil a sousedé se zájmem prohlíželi a obdivovali nálezy a usuzovali, jak se do země v kostele dostaly. Snad někdy při požárech ve městě, při vpádech nepřátelského vojska. Kovy byly uloženy na děkanství. Krypta byla dohotovena nákladem 166 zlatých a 9 krejcarů.

Uplynulo víc než deset let. Nalezené stříbro bylo prodáno a ztržená cena spolu se slitinou zvonoviny určena na pořízení nového zvonu. Roku 1747 jej ulil vysokomýtský zvonař Jan Zeyda ve váze osmi vídeňských centů (asi 448 kg). Nazýval se Tichovský podle inspektora a konšela Jana Tichého, který značným darem na pořízení zvonu přispěl. Zvon byl zničen požárem roku 1845.

V hrobce byl pohřben děkan Nepauer, za něhož se krypta pořídila, a některé osoby poličské. Do krypty nového kostela byly pak ostatky přeneseny.

Tolik pověst o nálezu a skutečnost o pořízení hrobky.

Připravil Mirek Andrle.

Počtěte si: Učitelka církve radí

sv. Terezie od Ježíše: Kniha o zakládání

K nejméně čteným a přitom duchovně nejbohatším částem každé farní knihovny patří spisy svatých. U nás je máme přibližně v první stovce knih signatury D. Jednou z nich je Kniha o zakládání. Koho by zajímalo zakládaní klášterů v 16. století? Možná mnoho lidí ne, ale duchovní nauka rozprostřená na těchto stránkách by nás už zajímat mohla. Uvádíme několik z 69 rad sv. Terezie svým spolusestrám, zbytek si budete muset najít pod signaturou D.60.

RADY PRO DUCHOVNÍ UŽITEK SPOLUSESTER

1. Neobdělávaná země, ať je sebeúrodnější, bude rodit jen bodláčí a trní. Tak je to i s myslí člověka.

2. Vždycky mluv dobře o duchovních věcech, o řeholnících a řeholnicích, o kněžích a poustevnících.

3. Mezi mnoha mluv vždy málo.

5. Nenaléhej mnoho, zvlášť ve věcech, jejichž význam je malý.

7. Nikdy se ničemu nevysmívej.

8. Nikdy nikoho nekárej, leda jemně, pokorně a s pocitem studu vůči sobě.

11. Nikdy se neospravedlňuj, ledaže je velmi pravděpodobné, že máš pravdu.

16. Nikdy se nevnucuj, abys dávala svůj názor o všem, pokud se tě neptají nebo pokud to nevyžaduje křesťanská láska.

17. Hovoří-li někdo o duchovních věcech, naslouchej mu pokorně jako ten, kdo se učí, a uchovej pro sebe vše dobré, co říká.

20. Nejez ani nepij mimo stanovenou dobu, a tehdy vzdávej Bohu velký dík.

21. Konej všechno tak, jako bys skutečně před sebou viděla Boží majestát; duše mnoho získá, když si takto počíná.

22. Nikdy o nikom nic zlého neposlouchej ani nemluv, leda o sobě; když se ti to začne líbit, začneš dělat pokroky.

23. Všechno, co konáš, vztahuj k Bohu tím, že mu to obětuješ, a pros ho, aby to všechno bylo k jeho cti a slávě.

25. Vždy se považuj za služebnou všech a ve všech hledej Krista, našeho Pána, a tak mu získáš vážnost a úctu.

28. Nemysli na chyby druhých, nýbrž na jejich ctnosti a na chyby vlastní.

29. Měj stále upřímnou touhu trpět pro Krista při každé záležitosti a příležitosti.

30. Obětuj se denně padesátkrát Bohu a čiň to s velkou vroucností a touhou po Bohu.

36. Vzdal své srdce od všech věcí, hledej a najdeš Boha.

38. Vnitřní zbožnost nevyjevuj, není-li to velmi nutné; „své tajemství si zachovám pro sebe“, říkají svatý František a svatý Bernard.

39. Je-li tvůj pokrm dobře nebo špatně uvařen, nestěžuj si: vzpomeň si na žluč a ocet Ježíše Krista.

43. Nikdy nekonej nic, co bys nemohla konat přede všemi.

44. Nikdy nesrovnávej jednu osobu s druhou: srovnávání je odporné.

45. Když tě za něco kárají, přijmi to s vnější i vnitřní pokorou a modli se k Bohu za toho, kdo tě pokáral.

47. Neživ svou zvědavost řečmi nebo otázkami o tom, co se tě netýká.

49. Vždy konej, k čemu tě vybízejí v tvé komunitě, není-li to proti poslušnosti, a odpovídej jim pokorně a vlídně.

52. Navykni si konat neustále mnoho úkonů lásky, neboť ty rozněcují a obměkčují duši.

55. Buď laskavá ke všem a přísná na sebe.

57. Velmi pečlivě konej své večerní zpytování svědomí.

62. Uvědom si, jak rychle se lidé mění a jak málo jim můžeš věřit, a proto se upni úzce na Boha, který se nemění.

63. Snaž se hovořit o záležitostech své duše s duchovním a vzdělaným zpovědníkem, důvěřuj mu a řiď se ve všem jeho radou.

68. Buď si vědoma, že nemáš než jedinou duši, že nezemřeš než jednou, že nemáš než jeden život, který je krátký, jediný a zcela osobní, a že není než jediné oslavení, které trvá věčně. Budeš-li to činit, mnoho věcí tě nebude zajímat.

69. Ať je vždy tvou touhou vidět Boha; tvým strachem, že jej ztratíš; tvou bolestí, že se z něho nemůžeš radovat; tvou radostí, že On tě může k sobě přivést. Tak budeš žít ve velkém klidu.

Stalo se před 70 lety…

jak StB zatýkala poličského děkana P. Jaroslava Daňka

Bylo to koncem měsíce září v roce 1949. V pátek navečer jsem se vracel z Pomezí, kde jsem se svými žáky pomáhal sklízet brambory. Překvapilo mne, že vyzváněly všechny zvony na věži kostela sv. Jakuba, proto jsem se šel podívat ke kostelu, co se děje. Když jsem prošel Kostelní uličkou, viděl jsem, že na schodech děkanství stojí mladí hoši a kolem houf dospělých, kteří hlasitě dávali najevo, že nedopustí, aby byl zatčen milovaný p. děkan, který se „provinil", že v neděli při mši svaté přečetl pastýřský list biskupů, což tehdejší komunistická vláda zakázala. Sledoval jsem vše z větší vzdálenosti, poněvadž jsem si uvědomil, že by to mohlo mít pro mne jako učitele neblahé následky. Pracovníci StB vědomi si veřejného pobouření odešli s prázdnou. Během soboty se nic nedělo, jen pokrývač pan Havlíček v „plné zbroji" vešel na děkanství a vystoupil na střechu a něco tam spravoval. Přitom patrně informoval pana děkana, že se pro něj chystá nějaká záchranná akce. V neděli p. děkan odsloužil ranní mši svatou a jen s breviářem odešel jakoby na procházku na Starohradskou silnici. Tam na něho čekalo auto, které ho odvezlo na jižní Moravu k rakouským hranicím. Když StB zjistila, že jim „ptáček" uklouzl, zatkla všechny obyvatele děkanství (sestru P. Daňka, kaplana P. Tláskala a Jaroslava Maděru, regenschoriho) a odvezla je k výslechu do Pardubic. Dále byli zatčeni a odsouzeni k nepodmíněným trestům v délce 1 – 3 roky a konfiskaci majetku občané, kteří se zúčastnili obrany p. děkana. Byli to pekař Jan Záruba, kominík Sláma, soustružník Frič, vulkanizáter Kolda a fotograf Oldřich Janele.

Rakouské hranice P. Daněk bezpečně přešel, ale tam se setkal s rakouským četníkem, který ho místo na nádraží zavedl na sovětské velitelství, ocitl se totiž v sovětské zóně. Sověti ho přirozeně eskortovali zpět, železničáři přivezli do Poličky zprávu, že ho viděli s eskortou ve vlaku. Byl odsouzen na tři roky a trest si odpykával ve věznici na Mírově. v té době psal rodině do Poličky B. Martinů, že by chtěl složit k poctě sv. Jakuba nějakou skladbu (když se narodil ve věži sv. Jakuba). MUDr. František Šváb, jeho lékař, si vyžádal návštěvu uvězněného P. Daňka a toto přání skladatele mu tlumočil. Text skladby pravděpodobně vynesla z vězení jeho sestra Věra Daňková při jedné z návštěv svého bratra a rodina B. Martinů ji zaslala bratrovi do Švýcarska. Tak vznikl ve vězení na Mírově Hymnus k sv. Jakubu, který se zpívá a hraje po slavné mši svaté o jakubské pouti.

Po odpykání trestu se přirozeně nemohl vrátit do Poličky a stal se farářem ve Svratce. Po smrti B. Martinů navázal písemné styky s Charlottou Martinů, která bývala zvána na Pražské jaro. Charlotte Svratku navštěvovala, a když v Paříži zemřela, byla převezena do Poličky. Při jejím pohřbu v poličském kostele měl P. Daněk promluvu i ve francouzštině, poněvadž se pohřbu zúčastnili přátelé z Francie. Do hrobky rodiny Martinů byla nejdřív pohřbena Charlotte a potom teprve byly ze Švýcarska převezeny a pohřbeny ostatky jejího manžela Bohuslava. P. Daněk zval do Svratky různé významné osobnosti, a když v roce 1982 zemřel, byl to vpravdě královský pohřeb, jehož se zúčastnili nesčetní jeho přátelé.

Chtěl jsem touto osobní vzpomínkou připomenout něco z historie našeho města hlavně proto, aby se ani dnes nezapomnělo. Jinak je to téma jistě otevřené všem, kteří se na tyto události také pamatují a chtěli by se k nim vrátit.

Jindřich Holas
Jitřenka 10/1993.

Událost se stala v pátek 23. září 1949. Vězením a dalšími tresty za účast na této akci byli potrestáni tito občané: cukrář Emanuel Černý, skladník v Bořinách Josef Frič, fotograf Oldřich Janele, vulkanizér Karel Kolda, truhlářský dělník Miloslav Nožka, advokátní úředník Josef Pikula, majitel hostince Kréta Vladimír Pražan, kominík Ladislav Sláma a pekař Jan Záruba. Trestní stíhání bylo dne 25. ledna 1950 zastaveno cestou milosti prezidenta republiky Klementa Gottwalda těmto obviněným: dělníku v Bořinách Františku Češkovi, šičce obuvi Boženě Faltové, soukromě hospodařícímu Karlu Hnátovi, obuvnickému dělníku Františku Lorencovi, kominíku Bohumilu Martinů, číšníku Ladislavu Martinů, strojnímu zámečníkovi Josefu Štefkovi a mlynářskému dělníkovi Jindřichu Uhlířovi. Student Jan Smejkal byl ze zdravotních důvodů ušetřen trestního stíhání.

P. Jaroslav Daněk

Bývalý poličský děkan a někdejší duchovní správce svratecké farnosti byl kněz velice vzdělaný se zájmem o vše krásné, přítel hudebního skladatele Bohuslava Martinů a jeho rodiny. Jeho přátelství s Martinů vyvrcholilo společným dílem Hymnus ke svatému Jakubu, napsaným pro poličský chrám svatého Jakuba, v jehož věži se roku 1890 ve svátek Neposkvrněného početí Panny Marie 8. prosince mistr narodil. Text k tomuto dílu napsal pan děkan Daněk za velice složitých podmínek ve vězení dřívkem a zubní pastou a podle ústního podání byl z vězení vynesen formou motáku jeho sestrou Věrou Daňkovou při jedné z řídce povolených návštěv. Slavnostní premiéra se uskutečnila 31. července 1955 v poličském chrámu sv. Jakuba staršího v Poličce.

P. Jaroslav Daněk se narodil 11. července 1916 v Novém Bydžově jako syn sedláře a čalouníka. Teologii studoval v Hradci Králové, kde byl také 29. června 1940 vysvěcen na kněze. Jako kaplan působil v Poličce, potom nějaký čas byl administrátorem v Pusté Kamenici a od 18. srpna 1946 až do svého zatčení 27. září. 1949 byl děkanem v Poličce. V září 1952 byl podmínečně propuštěn. Pochopitelně se do Poličky vrátit nesměl, a proto byl od 1. září 1952 ustanoven administrátorem ve Svratce. V roce 1956 byl jmenován biskupským notářem, roku 1966 osobním děkanem a roku 1967 biskupským vikářem Polenského vikariátu. Zemřel 19. srpna 1982 a je pochován ve Svratce.

Roku 2005 vyšla faktograficky obsáhlá publikace pracovníka Státního okresního archivu Svitavy se sídlem v Litomyšli Mgr. Stanislava Konečného „Vzbouření a veřejné násilí“ v Poličce 23. září 1949 aneb jak poličští bránili děkana Jaroslava Daňka. Kniha pojednává o nezdařeném pokusu o zatčení poličského děkana P. Jaroslava Daňka v noci z 23. na 24. září 1949, o tom, co předcházelo,

i o tom, co potom následovalo. V naší farní knihovně se nachází pod signaturou L.11.
Závěr této krátké vzpomínky na tohoto vzácného a výjimečného kněze patří básni z jeho básnické tvorby, kterou si P. Jaroslav Daněk složil, aby byla přednesena na jeho pohřbu (její rukopis je uložen v Městském muzeu a galerii Polička – Památník Bohuslava Martinů).

S Bohem buď, osado

Již pohasla svíce má, ztich oltář můj,
mne volá Velekněz před oltář svůj.
Můj pozdrav poslední: Pán s Vámi, Tobě zní,
má drahá osado, při loučení.

Své tělo znavené v klín země dávám,
duše se povznese tam k výšinám.
Kéž Soudce s milostí dá podíl radosti
v své říši vítězné na věčnosti.

Nuž, s Bohem, nejdražší, opouštím Vás,
v srdci si podržte slov kněžských hlas.
Dřív, než se nadáme, opět se shledáme
tam v Boží náruči, kde klid je a jas.

Přijal jsem od Vás křestní slib -
nezrušte jej.
Ve Vašich srdcích jsem pěstoval víru –
neztrať te ji.
Rozhřešoval jsem Vás –
neztrať te milost Boží.
Ukázal jsem Vám cestu do nebe –
neopusť te ji.
Požehnal jsem Vaše manželství –
neubližujte si navzájem.
Miloval jsem Vaše děti –
nezanedbávejte je.
Žehnal jsem hroby Vašich zemřelých –
nezapomínejte na ně.
Nyní i já ležím v hrobě –
nezapomínejte ani na mne.

Vzpomínku připravil Mirek Andrle.

Farní pouť do Sloupu a Křtin

pár praktických informací

Termín 21. září 2019 v 8:00 od vlakového nádraží – prosím, abyste byli na místě včas.

Cesta do Sloupu by měla trvat asi 80 minut, poté si budeme moci protáhnout tělo, případně navštívit WC a v 9:45 bychom navštívili místní chrám, kde nás s tímto místem seznámí.

V 10:45 bychom pokračovali v cestě do Křtin, kde nejprve navštívíme arboretum. Celá prohlídka trvá asi 1,5 hodiny, je sjízdná i na invalidním vozíku a cesta je lemovaná lavičkami na odpočinek. Když mi budete chodit platit autobus, nahlásíte mně, zda budete chtít absolvovat celou prohlídku, nebo jste se rozhodli jen pro individuální prohlídku. Pro všechny účastníky koupím skupinovou vstupenku – je velmi výhodná.

Ve 12:45 bychom odjeli do restaurace Zámek – Křtiny, kde je pro všechny zajištěn společný oběd, společné menu - hovězí vývar s nudlemi a pečené kuře s bramborem za 130 Kč. To si každý bude platit už sám stejně jako pití. Pokud nebudete mít o oběd zájem, nahlaste mi to při placení autobusu.

V 15:30 nás bude čekat společná prohlídka chrámu ve Křtinách, po prohlídce bude o. Tomáš sloužit mši sv., poté si poslechneme zvonkohru a pomalu se rozjedeme nazpět do Poličky.

Za autobus zaplatí dospělí 250 Kč, děti a studenti 150 Kč a 3. a 4. dítě zdarma. Budu vybírat do 16. září v pracovní dny od 9 do 11 a od 13 do 15, případně po mši sv. v 10:30 ve zpovědní místnosti.

Anna Navrátilová

Novinář je volán k tomu, aby se kolem sebe díval kriticky

rozhovor s Bobem Fliedrem

Snad většina z nás ho zná, ať už z chaloupek nebo pro jeho pjosonky či alba se sborem Bobci. Neopomenutelnou součástí jeho působení je i jeho novinářská činnost. O hudbě, novinařině a nejen o nich si s ním dnes budu povídat.

Jako mladý (pardon, mladší) ses hodně angažoval v prostředí chaloupek. Jak ses k chaloupkám dostal?
K chaloupkám jsem se dostal přes bráchu, který na ně jezdil už jako kluk (na rozdíl ode mne školou povinný), a na své první chaloupce jsem byl jako asistent, i když by se možná dalo říci jako falešný vedoucí. Bylo to na jedné faře v západních Čechách a byl to pro mne dobrý křest proto, že nás hned vybrali estébáci. Tehdy jsme sice zůstali až do konce pobytu, ale po prázdninách šli všichni na výslech. A já jsem měl možnost hned zkraje pochopit, o čem chaloupky taky jsou (z dnešního pohledu byly) a zda takhle pokračovat chci nebo nechci.

Ty ses pak chopil chaloupek v Poličce a začal jsi je zaštiťovat. Jak jsi k tomu přišel?
Nevím, zda jsem je úplně zaštiťoval. Ono to tak přirozeně vyplynulo. Tím, že jsem byl v Praze, jsem byl takříkajíc „u zdroje“. Byl jsem v kontaktu s Kájou (Karel Herbst, emeritní pomocný biskup pražský a Salesián, pozn. red.), který vždy ve středu dělal takové katecheze pro kluky, kdy jsme se scházeli po bytech po celé Praze. A tímhle způsobem jsem s ním a ještě s dalšími lidmi, kteří se kolem chaloupek pohybovali, byl v pravidelném kontaktu, během kterého vyplynulo, že bych měl chuť to předávat dál, a proto jsem se toho chopil. Ale nikdy to nebylo žádné oficiální pověření. Nikdy jsem si nemyslel, že to zaštiťuju. Spíš to bylo takové nadšení mladého kluka, který si uvědomoval, že v šedi normalizace se toho pro volný čas moc nenabízí, a který viděl, že je tady ta alternativa scházení se v křesťanském společenství.

Ty už jsi říkal, že za minulého režimu to bylo se scházením se obtížnější. V čem to bylo jiné?
Tím, že to bylo neoficiální a že chaloupky se dělat nesměly, součástí průpravy k chaloupkám bylo i to, co dělat, když to praskne. Krom toho, že jsme byli poučováni o přípravě témátek, her apod. jsme dostávali i doporučení, jak se chovat, abychom se neprozradili. Bylo to možná o to dobrodružnější a napínavější, ale když na to koukám s odstupem času, mělo to něco do sebe.

Sám jsi říkal, že za minulého režimu nebyla nabídka volnočasových aktivit taková, kdežto po revoluci se s nimi roztrhl pytel. Jak vnímáš ze své pozice bývalého vedoucího rozdíl mezi tehdejším provedením táborů a tím, jak to probíhá dnes?
Musím říct, že nemám moc přehled o tom, co všechno se dnes děje nebo jak to probíhá, ale z toho, co vidím, si myslím, že jak tehdy, tak dnes záleží hodně na nasazení vedoucího. Na tom, zda to dělá od srdce, zda do toho dává kus sebe. Když je sehraný tým vedoucích, který dobře funguje, je to základ úspěchu. To platilo dřív a platí to i dnes.

Další oblastí, se kterou jsi neodmyslitelně spjatý, jsou písničky. Jak ses k psaní písniček vůbec dostal?
Jako slepý k houslím a dost silně to souvisí s prací s dětmi. Velice rychle jsem si při ní totiž uvědomil, jak účinným nástrojem při práci s dětmi písnička je. Hudební vzdělání jsem žádné neměl. Prostě jsem se naučil hrát pár akordů na kytaru a bylo to. Nejdřív jsem hrál jen písničky ze zpěvníku, ale časem jsem pak začal zkoušet i něco svého.

V osmdesátých letech jsme pak u kamaráda nahráli první sadu pjosonek (pjosonky 1). Ty jsme pak přes tzv. dvojčata přehrávali na další kazety a tyhle kopie posílali dál. Od té doby vyšla každý rok nová sada pjosonek, kdy poslední vyšla v listopadu 1989. Tím naše samizdatová tvorba skončila.

Mnoho lidí si jistě ještě pamatuje album Do kostela v džínách. To vyšlo tuším už po revoluci?

Ano. Titulní písnička se poprvé objevila v druhé nebo třetí řadě pjosonek, ale kazeta jako taková vyšla v roce 1993 v nakladatelství Rosa. A chvíli na to, tuším v roce 1994 nebo 1995, vyšla v Karmelitánském nakladatelství kazeta Daniel těsně před tím, než jsem odjel studovat do Bruselu.

Daniel byl už natáčený se sborem Bobci, nebo Bobci vznikli až později?

To už bylo se skupinou Bobci. To bylo pojmenování pro sbor dětí, které pak už vyrostly. Po nich přišly děti nové, ale název Bobci, který se poprvé objevil právě na kazetě Daniel, se už ustálil a zůstal.

Se skupinou Bobci jste pak vydali celkem tři alba, že?

Ano. První album Daniel u nakladatelství Rosa vyšlo pouze na kazetách. Druhé album vyšlo až po letech v roce 2008, to byl Abrahám a dva roky nato v roce 2010 vyšlo Bílé Sárí. To jsme natáčeli s dětmi v Komunitním centru matky Terezy a právě u těch posledních dvou alb jsem poprvé v životě nahrával s profesionálními muzikanty a v profesionálním studiu.

A jak je to se skupinou Bobci teď?

Nijak. Poslední koncert jsme měli v roce 2012, to byl adventní koncert. Potom jsme to rozpustili, protože jsem vnímal, že na to už nemám čas. Od roku 2012 tedy už nezpívám, nevznikla žádná nová písnička, ale nevím, zda to je konec nebo jen přestávka. Podobně to totiž bylo i po roce 1994, kdy jsem taky pověsil kytaru na hřebík, odjel jsem na studia a po návratu se věnoval novinařině, ale po patnácti letech se ukázalo, že to nebyl konec, ale jen přestávka. Každopádně teď se neděje vůbec nic.

Zmínil ses, že jsi v zahraničí studoval novinařinu a že ses novinařině věnoval. Jak ses k tomu dostal?

Taky přes Salesiány. V roce 1986 „papež katolického samizdatu“ Oto Mádr poprosil Salesiány, aby se pochlapili a začali vydávat něco pro mládež, protože tehdy vycházely časopisy o církvi laděné spíše intelektuálně, ale pro děti a mladé nebylo nic. Tenkrát se toho chopil Jaroslav Kopecký. Ten dal dohromady partu včetně mne, která začala vydávat samizdatový časopis Čtení do krosny, což byl takový samizdatový předchůdce Ádéčka. Po roce 1989 se ze Čtení do krosny stalo oficiálně vydávané Ádéčko, ale to jsem byl pořád novinářsky nevzdělaný. Novinářské vzdělání jsem si doplnil až v polovině devadesátých let na Institutu žurnalistiky Roberta Schumana v Bruselu. Po návratu jsem nastoupil do Lidových novin, kde začalo mých asi 15-20 let v novinařině, z nichž většinu

jsem strávil právě v Lidových novinách a zbytek pak v České televizi.

Někteří mladší čtenáři si asi na Ádéčko už pamatovat nebudou. Co vlastně ten název znamenal a o čem obecně Ádéčko bylo?

Ádéčko bylo lidové označení časopisu, který se oficiálně jmenoval AD (zkratka pro Anno Domini, v překladu Léta Páně). AD byl křesťansky orientovaný časopis pro mladé lidi. Časopis rozebíral témata církevní, společenská, ale i témata, která byla tak trochu na pomezí společnosti a církve. Do Ádéčka jsem přispíval po celou dobu jeho existence.

Dodnes mám doma svázané všechny jeho ročníky.

Ádéčko a jeho obsah však nebylo všude v církvi přijímáno pozitivně. Co se tam v pozadí vlastně tehdy dělo?

Ádéčko se snažilo poctivě reflektovat to, čím mladí lidé žijí. To se některým biskupům líbilo, jiným méně. Těm druhým se to občas nelíbilo natolik, že časopis vyháněli z kostelů a nechtěli, aby byl v kostelích distribuován, nebo dokonce do redakce i psali. Tyhle problémy pak částečně mohly i za to, že Ádéčko nakonec skončilo. Nechci to ale nijak rozpitvávat. Mne těší, že duch Ádéčka pořád žije. Že novináři, kteří Ádéčkem prošli, mají dnes co nabídnout a že i po letech, když potkávám tehdejší čtenáře Ádéčka, na časopis rádi vzpomínají. To mne utvrzuje v tom, že to nebyly marně strávené roky.

Jak jsi zmínil výše, v novinařině se pohybuješ už nějaký ten pátek. Dostal ses někdy do situace, kdys byl v morálním rozporu, kdys měl o něčem psát a šlo to proti víře i proti morálním zásadám?

Myslím si, že víra v tom nehraje až takovou roli. Když se snažíš to řemeslo dělat poctivě a držíš se nějakých zásad (např. dobře článek nazdrojovat, nepsat falešné informace apod.), děláš to dobře, aniž by se do toho víra promítala. Myslím tím to, že důležité je mít profesionální přístup. Když ho nemáš, můžeš být stokrát věřící a stejně ti to nepomůže. Něco jiného bylo, když jsem psal texty na křesťanská témata. Tam jsem si uvědomoval, že to, co napíšu, bude některým lidem dost možná proti srsti, ale to už k novinařině patří. Novinář je volán k tomu, aby se kolem sebe díval kriticky, aby v reportáži dal prostor všem stranám, aby se nesnažil někoho prvoplánově shodit, ale aby si udržel svou profesní integritu.

Stran profesní integrity mi to nedá, abych se nezeptal na jedno v současné době velice diskutované téma, a to dezinformace. Jak ho vnímáš?

Vnímám ho jako obrovské nebezpečí. Žijeme v informační válce, kterou si neuvědomujeme. V dnešní době se rádo říká, jak se máme dobře a že takhle dobře jsme se nikdy neměli. To je pravda, ale je to jen jedna strana mince. Ta druhá je, že se dle mého názoru zadělává na něco hodně ošklivého. A to jsou právě ty fake news (v překladu falešné zprávy, pozn. red.). Pokud máme politiky, pro které je obcházení zákonů, lhaní a vykrucování normální, je jasné, že se to ve společnosti promítne. Fake news pak zasívají drobná zrníčka výše zmíněného a já se bojím, že z nich jednou sklidíme nehezkou úrodu. Přicházejí k nám hlavně z východu a to, co tu východní velmoci provádějí, je informační válka. Válka bez střelby zbraní, ale velice devastační. Falešné informování považuju za velký problém dneška a myslím si, že odpovědnost novinářů je v dnešních dnech obrovská.

Poslední otázka. Co mohou čtenáři farního posla proti dezinformacím dělat?

Uvažovat vlastní hlavou, nenechat se manipulovat, ověřovat si informace u více zdrojů a držet se morálních zásad. To jsou věci, které člověku pomohou zachovat si zdravý selský rozum, rovnou páteř a nepodlehnout tlaku.

Za odpovědi poděkoval Václav Větrovský.

Pro chytré hlavičky

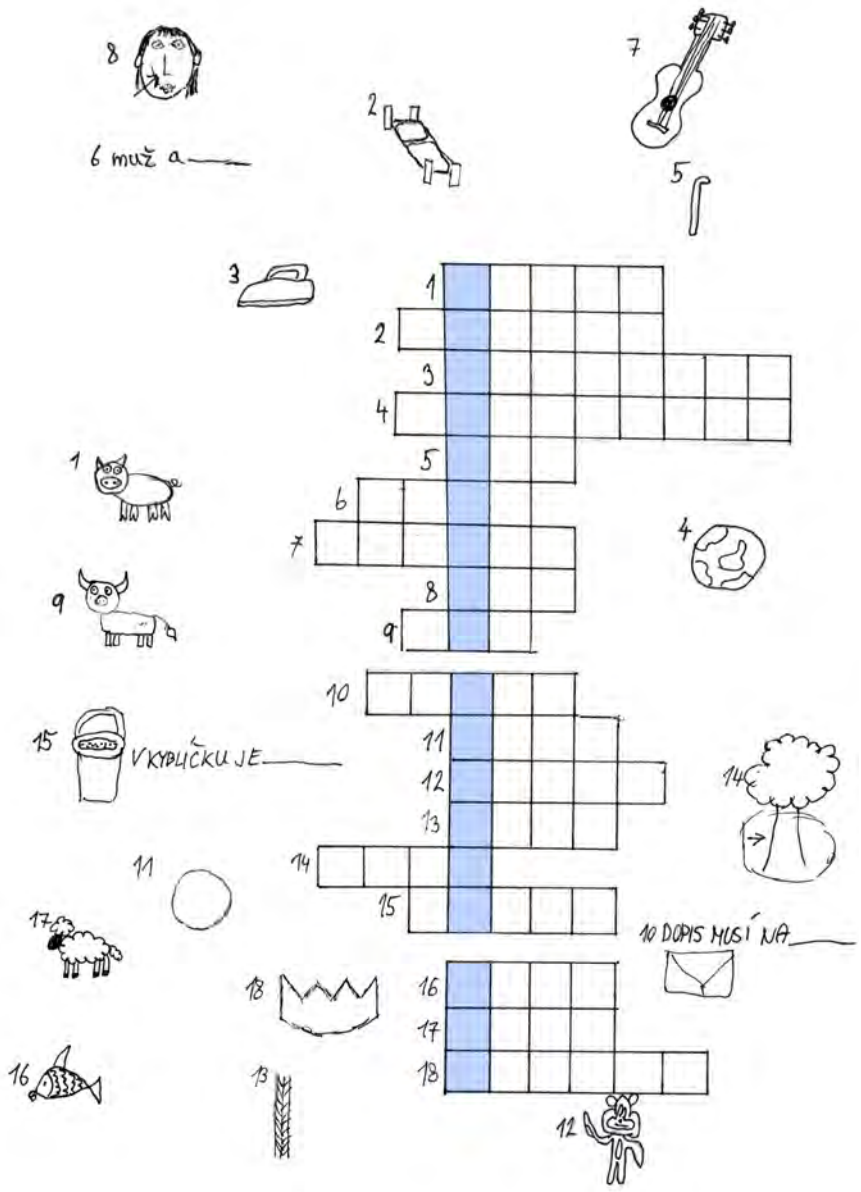

Pravidelnosti a nepravidelnosti

Společenství ve farnosti

Schůzky dětí:	14. a 28. září sraz ve 14:00 na náměstí
Setkání seniorů:	11. září v 16:00 na faře
Ministrantské schůzky:	7. září a 21. září od 9:00 na faře

Sbírky minulý měsíc

	Polička	Pomezí
30. června pro farnost	12 265 Kč	3 002 Kč
7. července pro farnost	11 671 Kč	3 875 Kč
14. července pro farnost	8 752 Kč	1 626 Kč
21. července pro farnost	9 859 Kč	2 020 Kč
28. července pro farnost	8 518 Kč	1 623 Kč
4. srpna pro farnost	8 970 Kč	
	sbírka z Baldy připadla letos farnosti Bystré	
11. srpna pro farnost	5 723 Kč	2 305 Kč
	Květná	7 038 Kč
18. srpna pro farnost	10 234 Kč	2 708 Kč
25. srpna pro farnost	9 748 Kč	3 334 Kč

Mimořádné sbírky příští měsíc

8. září sbírka na zaplacení projektu na opravu fary v Poličce

15. září sbírka na církevní školství

<u>Zpovídání na začátku školního roku a před farní poutí</u>

(na faře)

úterý 10. září 15:00-17:00: P. Milan Romportl z Borové a P. Tomáš Enderle

čtvrtek 12. září 9:00-11:00: P. Ondřej Špinler ze Sádku a P. Tomáš Enderle

Pozvánky a nabídky,

aneb co si můžete přečíst na nástěnkách

1. září v 15:00 na Zahradě u mlýna tradiční **Dětské odpoledne**.

7.—8. září **Pouť rodičů, kteří přišli o dítě před, při nebo po porodu**. Akce se koná na Hoře Matky Boží u Králík. Více na www.dítě v srdci.cz

22. září se v 17:00 sejdeme u křížku na šibeničním vrchu, abychom se spolu **pomodlili za všechny nespravedlivě pronásledované** po celém světě.

11.—13. října **Víkendová duchovní obnova pro rozvedené.**
Hora Matky Boží u Králík. Provázet bude P. Karel Moravec
na téma: „O povolání ke svatosti v současném světě".

Zahraniční dobrovolnické služby pro mladé zájemce ve věku 18–25 let.
Pardubický kraj organizuje ve spolupráci s partnerským regionem Centre Val de Loire ve Francii program, kde mohou mladí procvičit svoje jazykové schopnosti a také nasbírat zkušenosti do dalšího života. Více informací na nástěnce a na e-mailu: tereza.dostalova@pardubickykraj.cz

Výzva českých a moravských biskupů
Bratři a sestry v Kristu,
dovolte nám, abychom Vás co nejsrdečněji pozvali na národní pouť do Říma u příležitosti 30. výročí kanonizace svaté Anežky České a následného návratu svobody do naší země. Při této pouti se budeme modlit za Církev, vlast i Evropu, za návrat ke křesťanským kořenům, za dar pokání a smíru.
Již nyní se koná sbírka na společný dar papeži Františkovi, sochu Koruna sv. Anežky České, ke které může každý dárce připojit vlastní otisk prstu, symbolizující jeho osobní sounáležitost s kořeny křesťanství v naší zemi i podporu Petrova nástupce. K tomu, aby farnost dostala archy na otisky, je třeba ji registrovat na stránkách www.anezka2019.cz.
Do přihlášených farností poputují pro každého dárce také pamětní medaile sv. Anežky České. První z nich vyrazil apoštolský nuncius v České republice J. E. Mons. Charles D. Balvo, k medaili je připojena modlitba, jíž budeme pouť do Říma ve dnech 11. až 13. listopadu a následně do katedrály v Praze 16. listopadu doprovázet. Podrobnosti o pouti, sbírce i daru najdete na výše uvedených stránkách. Děkujeme Vám za Vaši podporu a společně Vám žehnáme.

Vaši čeští a moravští biskupové

Setkání se zájemci o svátosti

Pokud byste rádi přijali křest nebo jiné svátosti, na které je třeba se připravit, budete vítáni na faře v pátek 13. září v 19:00, abychom se dohodli na případných schůzkách, při kterých proběhne základní katecheze. Neváhejte tuto nabídku šířit dál.

Letošní ministranti

Kromě klasických ministrantských schůzek se budou moci ministranti naší farnosti letos účastnit i několika vikariátních setkání ministrantů, které budou završeny červnovou olympiádou. První tato schůzka bude výlet s prohlídkou štol u Koroužného 12. října. Vyrážíme od fary v 8:30 a vracet se budeme kolem čtvrté odpolední.

Také prosíme rodiče potenciálních nových ministrantů, aby své ratolesti povzbudili k ministrování, a to ideálně od neděle 8. září. Jednak se jim bude lépe začínat, když jich bude víc po kupě, jednak se budou moci plnohodnotně účastnit celoroční ministrantské soutěže.

Indičtí biskupové navštíví diecézi

Pod záštitou Biskupství královéhradeckého se benefičním koncertem českého chlapeckého sboru Boni pueri 25. září završí desetidenní návštěva indických partnerů charitního projektu Adopce na dálku. Ještě před tím se však během několikadenního pobytu v Královéhradeckém a Pardubickém kraji setkají zástupci indické strany projektu s některými českými dárci a také s dětmi z deseti škol, které podporují chudé indické děti v jejich studiu. „Indické zástupce projektu Adopce na dálku přijme rovněž královéhradecký biskup Jan Vokál a pozváni k návštěvě jsou i hejtmanem Královéhradeckého kraje Jiřím Štěpánem. Zavítají také do Filharmonie Hradec Králové, jejíž zaměstnanci podporují indické školáky ve vzdělání", přiblížila významnou událost Anna Maclová, ředitelka Diecézní charity Hradec Králové. Ve dnech 24.-26. září. navštíví Hradec Králové indický arcibiskup Peter Machado z Bangalore. Doprovázet jej bude i nový biskup diecéze Belgaum Derek Fernandes. Oba jsou klíčovými partnery charitního projektu Adopce na dálku, který už téměř dvacet let pomáhá dětem z chudých indických rodin k lepšímu vzdělání. Do Česka přicestuje 17.září. i koordinátor projektu Adopce na dálku v oblasti Bangalore Patrick Edward Pinto. O životě dětí v Indii bude v následujících dnech besedovat na školách a ve farnostech v Hradci Králové a Pardubicích. Za dalšími dárci se pak rozjede i na Náchodsko, Rychnovsko, Orlickoústecko, do Kutné Hory a dalších regionů. V rámci programu se setká s radním Pardubického kraje pro sociální péči a neziskový sektor Pavlem Šotolou a s řediteli oblastních Charit. (*bikh.cz*)

V Poličce se budeme moci s hosty z Indie setkat 18. září 2019 od 17:00 hodin v kostele svatého Michaela.

Rozpis bohoslužeb

Neděle 1. 9. 22. neděle v mezidobí	7:00 M: za živé a zemřelé farníky 9:00 J: za živé a zemřelé členy rodiny Hruškovy, Šmardovy, Málkovy, Cajzlovy a Velebovy 10:30 M: za manželství a za rodinu
Úterý 3. 9.. sv. Řehoře Velikého	7:00 K:
Středa 4. 9..	18:00 M:
Čtvrtek 5. 9.	15:30 LDN:
Pátek 6. 9.	18:00 M:
Sobota 7. 9.	18::00 M: za živé a zemřelé z rodu Kadidlových a Radiměřských
Neděle 8. 9. 23. neděle v mezidobí	7:30 M: za živé a zemřelé farníky 9:00 J: za manžele Kulhavých, obě dcery a jejich rodiny 10:30 M: za rodinu Červených a Bořilových
Úterý 10. 9.	7:00 K:
Středa 11. 9.	18:00 M:
Čtvrtek 12. 9.	15:30 LDN: za posilu v nemoci
Pátek 13. 9 sv. Jana Zlatoústého.	15:30: Pe: 18:00 M:
Sobota 14.. 9 . Povýšení svatého kříže.	18:00 M: za Petra a živé a zemřelé členy rodiny Jílkovy a Kozlovy
Neděle 15. 9. 24. v mezidobí	7:30 M: za živé a zemřelé farníky 9:00 J: za zemřelého dárce mešních fundací 10:30 : za rodiče Renzovy a jejich dva syny
Úterý 17. 9.	7:00 K:
Středa 18. 9.	**18:30** M: za Teklu Markovou a její sestry
Čtvrtek 19. 9.	15:30 LDN:
Pátek 20. 9. sv. Ondřeje Kim Tae-gona a druhů	18:00 M: na poděkování za 80 let života, za rodinu Grubhofferovu, Čípkovu a za živé a zemřelé z obou stran
Sobota 21. 9. sv. Matouše	18:00 M: za rodiče Lopourovy, dceru a vnučku

Neděle 22. 9. 25. v mezidobí	7:30 M: za živé a zemřelé farníky 9:00 J: za dar života 10:30 M: za Ludmilu a Václava Popelkovy, neteře Lenku a děti s rodinami
Úterý 24. 9.	7:00 K:
Středa 25. 9.	18:00 M: za Petra a živé a zemřelé z rodiny Kozlovy a Slámovy
Čtvrtek 26. 9.	15:30 LDN:
Pátek 27. 9. sv. Vincence z Paula	18:00 M: za zemřelé rodiče, bratra Jana a duše v očistci
Sobota 28. 9. sv. Václava	18:00 M: na poděkování za 45 let společného života s prosbou o Boží požehnání a zdraví
Neděle 29. 9.. 26. v mezidobí	7:30 M: za živé a zemřelé farníky 9:00 J: 10:30 M: za Jaroslava Jandla, rodiče a bratra
Úterý 1. 10. sv. Terezie o Dítěte Ježíše	7:00 K:
Středa 2. 10. Svatých andělů strážných	18:00 M:
Čtvrtek 3. 10.	15:30 LDN:
Pátek 4. 10. sv. Františka z Assisi	18:00 M:
Sobota 5. 10.	18:00 M: na poděkování a za ochranu Panny Marie do dalších let manželství
Neděle 6. 10. 27. neděle v mezidobí	7:30 M: za živé a zemřelé farníky 9:00 J: za rodinu Juklovu a Švancarovu 10:30 M: za Jaroslava, Ladislava, Jana a rodiče Martinů

Legenda: místa konání bohoslužeb
M: kostel svatého Michaela v Poličce
K: kaple na faře v Poličce
J: kostel svatého Jiří v Pomezí
E: Evangelický kostel v Poličce
LDN: Léčebna dlouhodobě nemocných v Poličce
P: Penzion v Poličce